

KRASZNAHORKAI LÁSZLÓ

HERSCHT 07769

Florian Herscht Bach-regénye

Elbeszélés

Angela Merkelnek, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárjának, Willy-Brandt-Straße 1, 10557 Berlin, ezt írta a címzetthez, majd a feladó szokásos bal felsőjébe csak annyit, hogy Herscht 07769, ezt és semmi többet, mintegy az ügy bizalmas jellegét ezzel fejezvé ki, és különben is úgy gondolta, nem érdemes a borítékon az órá vonatkozó pontos megjelölésre túl sok szót vesztegetni, hiszen az irányítószám alapján a postai rendszer azonnal Kana-ba fogja irányítani a választ, itt, Kana-ban pedig már a neve alapján is megtalálják, ami pedig a lényegét illeti, a levélpapíron, amelyet szép akkurátusan négybe hajtva most becsúsztatott a helyére, minden ott áll, a saját szavaival, minden, kezdve onnan, hogy a Kancelláraszszony mint tanult természettudós nyilván azonnal megérti, hogy ő itt a thüringiai Kana-ban mire gondol, amikor fel kívánja hívni annak szíves figyelmét, hogy az ország mindennapi gondja-baja mellett egy olyan személyiségnek, mint amaz, foglalkoznia kell néha az ezektől a mindennapoktól látszólag távol eső gondokkal és bajokkal is, különösen, ha azok magát ezt a mindennapi életet a legpusztítóbb erővel ostromolják, márpedig itt ostromról van szó, az ország, sőt, szerinte az egész emberiség létét fenyegető és a társadalmi rendet alapvetően megrendítő tényről, amely egyszerre több irányból is megmutatja magát, de amelyek közül ő most csupán a legfontosabbat kell kiemelje, a vákuum-kísérletek során felmerült megválaszolhatatlannak tetsző folyamatleírásokban

rejlő természetfilozófiai vészjelzést ugyanis, mivel kiderült, ráadásul már régen, csak hozzá most jutott el, hogy a népnyelv szerint értelmezett *teljesen* üres térben *események* zajlanak, ami már önmagában is elegendő oknak látszik arra, hogy az ország vezetője, valamint a világ egyik legbefolyásosabb személyisége ezt és éppen ezt mindenképp elé helyezze, hívja össze a Biztonsági Tanácsot, ez a legkevesebb, mert amiről szó van, az nem egyszerűen politikai, hanem egyenesen létkérdés, és nagyon tömören felvázolta a részleteket, és ennyi volt, mert úgy vélte, a legjobb, ha rövidre fogja, hisz tudta, hogy a címzettnek nagyon kevés ideje lesz arra, hogy elolvassa, meg amúgy is, minek hosszú lére eresztenei, ha egy voltaképpeni szakértőről van szó, aláírta, négyrét hajtotta, becsúsztatta, végül megcímezte, de nem, rázta meg a fejét, nem jó, és kiszedte a borítékból, és összegyűrte, és lehajtotta a padlóra a papírt, mivel abból kell kiindulnom, mondta magának fejben, ahogy szokta, hogy a Kancellárasszony fizikus végzettségű, tehát nem kell neki részletezően magyarázkodni, hanem egyenesen bele kell csapni a lecsóba, hogy azonnal megértse, mekkora jelentőségű ügyről van szó, vagyis hogy azonnal tennie kell valamit, a Biztonsági Tanács, az a minimum, és felkönyökölt az asztalra, állát a két összekulcsolt kezére támasztotta, aztán lehajolt a papírra, kisimítgatta a gyűrődéseket, és átolvasta még egyszer, amit írt, s mivel volt az a tolla, amelyik vagy késsel, vagy zölddel, vagy pirossal is képes volt írni, azt vette ki, rákattintott a pirosra, és ezzel a pirossal jó erősen, többször is aláhúzta a Biztonsági Tanács után álló „az a minimum” kifejezést, végül bölintott egy nagyot, mint aki mégiscsak rábólint az egészre, majd szép rendesen, úgy, ahogy az előbb, a korábbi vonalak mentén négybe hajtotta megint a papírt, visszarakta a borítékba, s már úton is volt

a postahivatal felé, ahol mindössze ketten álltak előtte, az első gyorsan elintézte, de a második, aki egy kis csomaggal a kezében irtó alaposan próbált valamit megtudni, hogy akkor mennyi, ha simán, aztán mennyi, ha DHL ExpressEasy-vel és ajánlottan, vagy csak DHL ExpressEasy-vel, vagy csak ajánlottan adja fel, nagyon nem akart végezni, csak húzta a dolgot, és újabb és újabb kérdéseket tett fel, aztán csak hümmögött, mint akinek ebben az esetben nagyon nehezen megy a döntés, pedig neki ezúttal, eggyel hátrébb, nem volt túl sok ideje a megnyújtott ebédidővel, mert a Bossz alig engedte el, gyanakodott Florianra, látszott rajta, hogy a fogfájást elfogadhatatlan magyarázatnak tartja, egy németnek nem fáj a foga, dörrent rá, csak nem tudott mit tenni, el kellett engedje fél órával az ebéd előtt, azzal, hogy elmegy a Collier-féle fogambulanciára, de csak a Katrin doktornőhöz, és semmiképp nem a Henneberg doktorhoz, mert attól fél, és hát, az igazat megvallva tényleg nem volt túl meggyőző, mikor megint a fogfájására hivatkozott, viszont nagyon nem tehetett mást, bátorsága nem volt ugyanis elmondani neki az igazat, sőt, ami azt illeti, már a kezdet kezdetétől nem, hiszen tudta jól, ismerte a Bosszt, beavatni őt, az egyet jelentett volna azzal, hogy bepillantást enged önmagába, pontosabban önmagának abba az egyetlen rejtett rekeszébe, amit a Bossz még nem ért el, oda csak Ringer asszony ért el, és ide a Bossz most sem, mert nem akarta átadni neki az egyetlen titkát, ezt az egyet nem, mert különben sok mindent elmondott neki, vagy más szavakkal a Bossz szinte mindent kiszedett belőle, így a Bossznak ő egy nyitott könyv volt,

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2021-ben
Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Schmal Alexandra
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9044
Kner Antikva betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 3895 6